

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.192 van 28 oktober 1999
in de zaak A. 85.063/IX-1899.**

In zake : Michel VANUYTRECHT,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. HINDERYCKX,
kantoor houdende te GENT,
Kortrijksesteenweg 381

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D'HOOGE en
Fr. VANDENDRIESSCHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Michel VANUYTRECHT, inspecteur bij het Bestuur van de Veiligheid van de Staat bij het ministerie van Justitie op 28 juni 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 26 april 1999 waarbij hem de bevordering tot de graad van afdelingsinspecteur wordt geweigerd;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 oktober 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HINDERYCKX, die verschijnt voor verzoeker en van advocaat Fr. VANDENDRIESSCHE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Verzoeker is inspecteur bij de buitendiensten van het Bestuur van de Veiligheid van de Staat van het ministerie van Justitie.

1.2. In het Belgisch Staatsblad van 27 augustus 1998 verschijnt het koninklijk besluit van 22 augustus 1998 houdende het statuut van het personeel van de buitendiensten van de Veiligheid van de Staat, dat de loopbaan van de personeelsleden van die dienst volledig hervormt. Onder meer worden de bestaande graden vervangen door nieuwe en worden de voorwaarden en de procedure tot bevordering in die nieuwe graden vastgesteld.

1.3. Met een dienstnota van 3 november 1998 deelt de Administrateur-generaal aan het personeel mee dat er 71 Nederlandstalige betrekkingen van afdelingsinspecteur

vacant zijn. Zij kunnen worden begeven met toepassing van de overgangsbepalingen van artikel 51 van het genoemde koninklijk besluit van 22 augustus 1998. De dienstnota verwijst onder meer naar de artikelen 36, 46 en 55 van dat besluit.

1.4. Verzoeker dient op 6 november 1998 zijn kandidatuur in.

1.5. Op 30 november 1998 brengen alle hiërarchische oversten van verzoeker het door de reglementering voorgeschreven advies uit over zijn aanvraag voor bevordering. Zijn rechtstreekse chef, geeft een gunstig advies dat als volgt is gemotiveerd :

"I. Wijze van dienen.

M. VANUYTRECHT volgt zijn materie van nabij op en tracht de zaken in detail te doorgronden. Hij heeft zin voor orde en is niet bang om initiatieven te ontwikkelen. Enkele verslagen gaven echter aanleiding tot een controverse met de hogere hiërarchie.

II. Rendement.

Hij kan zich vastbijten in een onderwerp, en schuwt geen inspanningen. Zijn verslagen zijn overzichtelijk, maar hij laat zich soms meeslepen door zijn eigen zienswijze.

III. Beroepsgeschiktheid.

M. VANUYTRECHT beschikt over de capaciteiten om een goed enquêteur te zijn. Hij spreekt vlot en legt gemakkelijk contacten. Hij is daarbij soms nogal voortvarend.

IV. Persoonlijkheid.

Ik vind M. VANUYTRECHT een gedreven persoon, enthousiast, en recht voor de vuist. Hij heeft wel moeite om zich bij situaties neer te leggen die hem persoonlijk 'onaanvaardbaar' lijken. Hij komt openlijk voor zijn mening uit en schuwt de confrontatie niet. Daarbij is zijn woordkeuze niet altijd even diplomatisch.

Ondanks de schaduwzijden, heb ik M. VANUYTRECHT sinds december 1996 leren kennen als een medewerker die het goed meent en die nuttig werk kan verrichten."

1.6. De directeur der Operaties geeft het volgend advies :

"Akkoord met de sectiechef qua inzet, gedrevenheid en enthousiasme. Voortvarendheid en soms gebrek aan 'rücksicht', kritische evaluatie hebben aanleiding gegeven tot incidenten. Betrokkene dient opnieuw georiënteerd buiten zuivere inlichtingenwerk. Voorlopig ongunstig. Een nieuwe evaluatie na her-oriëntering moet betrokkene mits inspanning in toekomst vooralsnog uitzicht geven op promotie."

1.7. De adjunct administrateur-generaal adviseert als volgt :

"Ik verwijs naar het gemotiveerd advies van de Directeur van de Operaties en bevestig de inhoud ervan. Ongunstig advies wegens de schaduwzijden en het feit dat hij zich niet kan neerleggen bij situaties die hem persoonlijk 'onaanvaardbaar' zijn."

1.8. Ten slotte brengt ook de administrateur-generaal het in artikel 41 van het hogergenoemde koninklijk besluit voorgeschreven advies uit in de volgende bewoordingen :

"1) In juli 1996 is aan het licht gekomen dat betrokken inspecteur vanaf 1995 als verantwoordelijke betrokken was bij een nieuw parallel inlichtingennetwerk in het kader van de MVG (Militaire Verdediging van het Grondgebied).

Als actuele dreiging waarop de inlichtingen-activiteiten van dit netwerk dienden gericht te worden, worden vermeld :

'vreemdelingen van verschillende oorsprong, vooral uit Afrika' en ook nog talrijke migrantengemeenschappen (welke) zich in de grote agglomeraties gevestigd (hebben).

Er wordt in dit verband geen echt onderscheid gemaakt tussen vredes-en oorlogstijd : 'Een potentiële vijand voert in vredestijd reeds en deel van zijn opdrachten uit en intensifieert zijn activiteiten in crisistijd en tijdens een conflict'.

Tijdens zijn verhoor van 4 juli 1996 werd de Heer VANUYTRECHT er op gewezen dat er een probleem van onverenigbaarheid was tussen zijn functie als lid van de Veiligheid van de Staat en zijn parallelle 'inlichtingenfunctie'.

Bovendien werd bij dezelfde gelegenheid zijn aandacht gevestigd op een ander fundamenteel probleem

met name de te algemene formulering van de actieve bedreiging.

Een dergelijke formulering is manifest onwettelijk en M. VANUYTRECHT diende dit vanuit zijn opleiding in de Veiligheid van de Staat te weten. De Minister van Landsverdediging heeft zich overigens volledig gedistantieerd van het opzet van het parallel inlichtingennetwerk.

2) Er werd recent opnieuw vastgesteld dat betrokken inspecteur zich aan een bevoegdheidsoverschrijding bezondigde.

Het verslag A5/R1/98/00208/271 met als titel, 'Protestantse en Evangelische organisaties in België' dat hij opstelde miskent niet enkel de lijst van onderwerpen van de Veiligheid van de Staat (blz 33 en volgende) maar ook van de bepalingen van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Aldus geeft inspecteur Michel VANUYTRECHT opnieuw blijk van een gebrek aan respect voor fundamentele rechtsregels inherent aan een democratische maatschappij en die onder meer tot doel hebben willekeur, discriminatie en arbitraire schendingen van grondrechten (o.m. de vrijheid van eredienst en de bescherming van het privé-leven) te voorkomen.

Dit is niet enkel hoogst laakbaar op zich maar creëert ook het risico dat de Veiligheid van de Staat door het onverantwoorde gedrag van één enkeling opnieuw ernstig in opspraak wordt gebracht.

Wat de specifieke details van deze zaak betreft, verwijs ik naar de stukken die in dit verband gevoegd werden aan het persoonlijk dossier van betrokkene.

3) Omwille van wat voorafgaat onder 1 en 2 breng ik momenteel een ONGUNSTIG advies uit voor de bevordering door verhoging in graad van inspecteur Michel VANUYTRECHT".

1.9. Op 14 december 1998 stelt verzoeker beroep in bij de Raad van advies tegen dat ongunstig advies.

1.10. De Raad van advies behandelt verzoekers beroep op 23 december 1998 en beslist bij meerderheid van stemmen het volgende advies te geven :

"Op basis van de gegevens van het dossier en de debatten die hier gevoerd zijn, blijkt dat uit hoofde van de Heer VANUYTRECHT sprake is van een voortvarendheid en een eigengereidheid. Vanuit die ingesteldheid heeft hij zijn bevoegdheid overschreden met miskennis van de wettelijke bepalingen en de interne instructies terzake.

De Raad neemt daarnaast akte van de positieve eigenschappen die vermeld zijn in het gemotiveerd advies van de sectiechef, zoals zijn werkhijver, de kwaliteit van zijn werk en zijn contactvaardigheid, maar meent omwille van de hogervermelde motieven het ongunstig gemotiveerd advies te moeten bevestigen bij meerderheid van stemmen."

1.11. Bij ministerieel besluit van 26 april 1999 wordt aan verzoeker de bevordering tot afdelingsinspecteur geweigerd.

Dit besluit is als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat de Administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat een ongunstig gemotiveerd advies heeft uitgebracht over de wijze van dienen, het rendement, de beroepsgeschiktheid en de persoonlijkheid van betrokkene voor een bevordering tot de graad van afdelingsinspecteur waaruit blijkt dat betrokkene vanaf 1995 als verantwoordelijke betrokken was bij een nieuw parallel inlichtingennetwerk in het kader van de Militaire Verdediging van het Grondgebied waarbij tijdens een verhoor op 4 juli 1996 betrokkene erop gewezen werd dat er een probleem van onverenigbaarheid was tussen zijn functie als lid van de Veiligheid van de Staat en zijn parallelle 'inlichtingenfunctie' en op de te algemene formulering van de actieve bedreiging waarop de inlichtingenactiviteiten van dit netwerk dienden gericht te worden, dat een dergelijke formulering manifest onwettelijk is, dat er recent werd vastgesteld dat betrokkene zich aan een bevoegdheidsoverschrijding bezondigde door een verslag op te stellen waarbij hij niet enkel de lijst van onderwerpen van de Veiligheid van de Staat miskende maar ook de bepalingen van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer waardoor de Heer VANUYTRECHT opnieuw blijkt geeft van een gebrek aan respect voor fundamentele rechtsregels inherent aan een democratische maatschappij, dat dit hoogst laakbaar is en het risico creëert dat de Veiligheid van de Staat door het onverantwoorde gedrag van één enkeling ernstig in opspraak gebracht wordt waardoor betrokkene niet voldoet aan de vereisten voor de betrekking van afdelingsinspecteur voor dewelke hij zich kandidaat gesteld heeft;

Overwegende het beroep door betrokkene op 14 december 1998 tegen dit ongunstig advies ingesteld bij de Raad van Advies, dat de Raad van Advies op 23 december 1998 met meerderheid van stemmen dit advies behouden heeft met de volgende motivatie nl.

dat op basis van de gegevens van het dossier en de debatten die tijdens de zitting van de Raad gevoerd zijn, blijkt dat uit hoofde van de Heer VANUYTRECHT sprake is van een voortvarendheid en een eigengereidheid, dat vanuit die ingesteldheid hij zijn bevoegdheid heeft overschreden met miskennen van de wettelijke bepalingen en de interne instructies terzake;

Overwegende dat uit het gemotiveerd advies van de Administrateur-generaal dat behouden werd door de Raad van Advies blijkt dat betrokkene niet voldoet aan de vereisten wat betreft de wijze van dienen, het rendement, de beroepsgeschiktheid en de persoonlijkheid om bevorderd te worden tot de graad van afdelingsinspecteur en dat hem de bevordering bijgevolg moet worden geweigerd".

1.12. Dat besluit wordt op 30 april 1999 aan verzoeker betekend.

1.13. Op 15 maart 1999 heeft intussen nog een gesprek plaatsgevonden tussen verzoeker en de administrateur-generaal over de tuchtprocedure die tegen hem is opgestart, waarna de administrateur-generaal op 29 maart 1999 aan verzoeker laat weten dat de tuchtprocedure zonder gevolg wordt gelaten en dat hij zijn mutatie zal onderzoeken.

1.14. Bij dienstnota van 12 mei 1999 wordt verzoeker vanaf 17 mei 1999 gemuteerd naar de sectie A6 van het Bestuur van de Veiligheid van de Staat;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot de tweede voorwaarde een moreel nadeel aanvoert dat volgens hem bestaat uit het feit dat hij wegens de motivering van de bestreden beslissing, waarin hem een gedrag wordt verweten dat wordt gekwalificeerd als bevoegdheidsoverschrijding, gebrek aan respect voor de fundamentele rechtsregels inherent aan een democratische maatschappij en hoogst laakbaar, het voorwerp is van verdachtmakingen, afkeuring en minachting binnen het Bestuur van de Veiligheid van de Staat en binnen het ministerie van Landsverdediging en dat hij ook een moreel nadeel ondergaat omdat hij het slachtoffer is van een 'manifest zware onwettigheid'; dat hij eveneens een kans verliest om zonder examen te worden bevorderd tot afdelingsinspecteur met toepassing van de overgangsmaatregel die is vervat in de artikelen 51 en 68 van het koninklijk besluit van 22 augustus 1998 en dat de overgangsperiode afloopt op 1 januari 2001 terwijl om te kunnen worden bevorderd hij de drie voorafgaande jaren ten minste de beoordeling 'goed' moet hebben gekregen en dat gelet op de zwaarwichtige beschuldigingen die in het bestreden besluit aan het adres van verzoeker werden geuit hij de kans loopt een ongunstige beoordeling te krijgen;

2.3. Overwegende dat de verwerende partij hierop in haar nota antwoordt dat een moreel nadeel in principe wordt hersteld door de morele genoegdoening die een vernietiging met terugwerkende kracht van de niet-bevordering zou bevatten; dat volgens haar verzoeker ook nalaat om op een grondige en concrete wijze aan te tonen op welke wijze de bestreden beslissing in zijn hoofdte aanleiding zal geven tot verdachtmakingen, afkeuring en minachting en dat de bestreden beslissing niet is aangetast door een manifeste onwettigheid; dat het verlies van een toekomstige bevorderingskans

hypothetisch is en niet voortvloeit uit de bestreden beslissing maar wel uit een toekomstige beoordeling waarvan hij nog het voorwerp zal uitmaken; dat het door verzoeker ingeroepen nadeel niet het vereiste causaal verband vertoont met de bestreden beslissing en ook hypothetisch is aangezien geenszins vaststaat dat de bestreden beslissing zal leiden tot een negatieve beoordeling over verzoeker; dat tenslotte het feit dat verzoeker slechts "tegen het einde van de 60-dagen termijn" zijn schorsingsberoep heeft ingediend er op wijst dat hij zijn "nadeel zelf als niet onmiddellijk ernstig ervaart";

2.4. Overwegende dat de bestreden beslissing een weigering is om verzoeker te bevorderen en dat alhoewel die weigering gegrond wordt op een negatieve appreciatie over zijn wijze van dienen, zij nochtans geen tucht-sanctie is, dat het derhalve geenszins vaststaat dat verzoeker omwille van die weigering het voorwerp zal uitmaken van verdachtmakingen, afkeuring en minachting binnen het Bestuur van de Veiligheid van de Staat en nog minder binnen het ministerie van Landsverdediging, dat het trouwens niet nodig werd geacht verzoeker verder tuchtrechtelijk te vervolgen; dat de door verzoeker voorgehouden verdachtmakingen, afkeuring en minachting over zijn persoon trouwens ook niet concreet worden aangetoond; dat voorts het verlies van een bevorderingskans geen moeilijk te herstellen nadeel uitmaakt omdat verzoeker bij vernietiging van de bestreden beslissing een nieuwe kans maakt, dat door het koninklijk besluit van 22 augustus 1998 ook niet wordt voorzien in een vergelijkend examen om tot afdelingsinspecteur te worden bevorderd, dat dit trouwens alleen maar geldt voor een bevordering tot commissaris, dat het enige verschil tussen het organieke stelsel en de op verzoeker toepasselijke overgangsmaatregel erin bestaat dat in het

overgangsstelsel, dat geldt tot 31 december 2000, de bevorderingsvoorwaarde met betrekking tot het "voldoen aan de vereisten inzake voortgezette opleiding" niet geldt, dat verzoeker aldus niet het risico loopt om, in geval de bestreden beslissing niet wordt geschorst, te zullen moeten mededingen in een vergelijkend examen om tot afdelingsinspecteur benoemd te worden; dat verzoekers vrees dat de motieven van de bestreden beslissing zijn kansen voor een toekomstige "goede" beoordeling in het gevaar brengen ook geen nadeel is dat voortvloeit uit de bestreden beslissing zelf maar wel uit nog te nemen beoordelingsbeslissingen zodat dat nadeel niet alleen niet het vereiste causaal verband met de bestreden beslissing heeft maar ook volkomen hypothetisch is aangezien zulks afhangt van een toekomstige beslissing waarvan het niet vaststaat dat ze effectief zal genomen worden; dat tenslotte, zoals de verwerende partij stelt, het lang wachten van verzoeker met het instellen van de vordering tot schorsing, tegen hem kan worden ingebracht met betrekking tot het bestaan van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat te dezen de termijn om een annulatieberoep en derhalve ook een vordering tot schorsing in te leiden verliep op donderdag 29 juni 1999 en verzoeker gewacht heeft tot 28 juni 1999 om zijn vordering tot schorsing in te leiden, dat zulks de ernst van het door verzoeker aangevoerde nadeel onbestaande maakt;

2.5. Overwegende dat aldus niet voldaan is aan een van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig oktober 1900 negenennegentig, door :

de H.	L. HELLIN,	wnd.voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.